

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpata Rusnac Veronica, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 iunie 2018, în cauza penală privind-o pe

Rusnac Veronica XXX, născută la XXX,
originară și domiciliată în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.06.2015 – 29.06.2018 (prima instanță);
2. 30.07.2018 – 10.04.2019 (instanța de apel);
3. 02.07.2019 – 12.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 iunie 2018, inculpata Rusnac Veronica a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația banilor sau de activitatea comercială pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 96 Cod penal Cod penal s-a amânat executarea pedepsei aplicate lui Rusnac Veronica până la atingerea de către copil Rusnac Beatris- Valeria a vârstei de 8 ani.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata Rusnac Veronica în perioada anului 2013, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și anume apartamentul nr. XXX, care aparținea lui Grencova Tatiana a săvârșit escrocherie, în următoarele circumstanțe:

La 22 octombrie 2013 Rusnac Veronica, aflându-se în or. Moscova, Federația Rusă, unde în circumstanțe necunoscute și de comun acord cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală au organizat prezentarea altei persoane necunoscute care s-a identificat notarului public Dmitreva Elena ca Grencova Tatiana, iar de facto Grencova Tatiana în acea perioadă se afla într-o altă regiune a

Rusiei, unde din numele acesteia s-a perfectat procura falsă pe numele lui Rusnac Veronica precum că îi încredințează realizarea apartamentului XXX și reprezentarea intereselor ei în organele de drept necesare la intervenția realizării acestui drept.

Prin urmare, la 25.10.2013, în baza procurii eliberate de notarul rus Dmitreva Elena seria numărul 77AA9749981, Rusnac Veronica s-a prezentat la notarul public de pe XXX, Durnescu Tatiana, unde oformând legalitatea dreptului ilegal obținut asupra obiectului în litigiu, a întocmit din numele lui Grencova Tatiana contractul de vânzare-cumpărare asupra apartamentului XXX, pe numele soțului ei, Rusnac Vitalii, apartamentul care ulterior a fost realizat din numele acestuia, în așa mod a dobândit ilicit prin înșelăciune apartamentul dat în valoare de 40 000 euro care conform cursului oficial al BNM constituia suma de 695 200 lei, pricinuindu-i astfel cet. Grencova Tatiana o daună materială în proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatei Rusnac Veronica fiind încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria- „*dobândirea ilegală a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, săvârșită cu cauzare de daune considerabile, acțiuni comise în proporții deosebit de mari*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul în procuratura mun. Chișinău, oficiu Botanica Balan Veaceslav, care a solicitat, admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpata Rusnac Veronica să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate ce ține de gestionarea surselor financiare și activitate comercială pe un termen de 5 ani.

În susținerea apelului, a invocat că:

- instanța de fond nu a luat în considerare la aplicarea pedepsei gravitatea infracțiunii încriminate, aplicându-i o pedeapsă ce nu v-a asigura scopul pedepsei penale;

- aplicarea art. 96 Cod penal față de inculpată au fost aplicate ilegal, astfel că instanța de fond nu a luat în calcul că inculpata a fost condamnată la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani, infracțiunea comisă de aceasta face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, prin urmare fiind inadmisibil aplicarea art. 96 Cod penal față de aceasta, or legea indică în mod expres excepțiile aplicării amânării executării pedepsei pentru femei care au copii în vârstă de până la 8 ani.

2.2 Avocatul Zmeu Alexandru în numele părții vătămate Grencova Tatiana care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a sentinței în privința aplicării art. 96 Cod penal, dispunând executarea pedepsei penale pe un termen de 8 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită

activitate ce ține de circulația banilor sau de activitatea comercială pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Invocând faptul că:

- în cadrul ședințelor de judecată nemijlocit s-a dovedit vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii, fapt probat atât prin declarațiile părții vătămate cât și a martorilor Mihăilă Nicolae, Durnescu Tatiana, Colodriuțchi Maria;

- aplicarea art. 96 Cod penal în privința inculpatei a fost neîntemeiată, deoarece atitudinea inculpatei față de instanța de judecată precum și faptul că aceasta nu s-a căit sincer de cele comise, modalitatea obraznică de comitere a infracțiunii, atitudinea indiferentă a acesteia față de suferințele provocate părții vătămate, toate aceste aspecte denotă că reeducarea inculpatei este posibilă doar prin executarea pedepsei în instituțiile penitenciare.

2.3 Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatei Rusnac Veronica, care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Rusnac Veronica să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Invocând faptul că:

- de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar fi dovedit existența tuturor elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal;

- nu a fost probată existența laturii obiective și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor prin abuz de încredere sau înșelăciune și nici existența laturii subiective a componenței date ce se caracterizează prin intenția inculpatei;

- nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că inculpata ar fi cunoscut și ar fi organizat această schemă;

- de către acuzare nu au fost elucidate toate circumstanțele ce țin de perfectarea procurii, cine a falsificat buletinul de identitate și alte circumstanțe care au importanță pentru justa soluționare a cauzei date;

- de către inculpată au fost date declarații asupra circumstanțelor cauzei ce nu au fost combătute de către acuzare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, s-a respins ca nefondat apelul avocatului Medeleanu Roman în numele inculpatei Rusnac Veronica. S-a admis apelul avocatului Zmeu Alexandru în numele părții vătămate Grencova Tatiana și a procurorului, s-a casat parțial sentința în partea individualizării și executării pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care s-a exclus aplicarea art. 96 Cod penal. În rest sentința a fost menținută.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, apreciind probele din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, s-a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatei Rusnac Veronica în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpată. Astfel

că instanța de apel a conchis că declarațiile depuse de către inculpata Rusnac Veronica prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, sunt declarații care nu corespund adevărului, fiind depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a ținut să specifice faptul că argumentele invocate de către inculpată împreună cu avocatul său, au fost combătute prin sentința primei instanțe și probele administrate în instanța de apel, reiterând faptul că inculpata în instanța de fond a declarat că nu recunoaște toate cele imputate de partea acuzării în acest sens menționând că nu este vinovată de comiterea infracțiunii imputate, susținând că toate cele declarate împotriva sa sunt niște născociri din partea părții vătămate. Aceste declarații în coroborare cu tot spectru de probe prezentate în prezenta cauză penală cu certitudine dovedesc vina inculpatei iar depozițiile inculpatei în instanța de fond s-au apreciat ca o versiune a acesteia de apărare și o modalitate de eschivare de la răspunderea penală, care relevă dincolo de orice îndoială rezonabilă împrejurarea că inculpata a comis infracțiunea imputată.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a menționat faptul că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a concluzionat că corectarea inculpatei va fi posibilă doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, asemenea pedeapsă fiind apreciată ca echitabilă, în coraport cu fapta comisă și care v-a asigura scopul educativ și preventiv al pedepsei penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Cu referire la aplicarea art. 96 Cod penal, instanța de apel a reținut faptul că norma respectivă specifică drept subiect al amânării executării pedepsei sunt femeile care execută pedeapsa cu închisoare, stabilită pe un termen nu mai mare de 5 ani pentru săvârșirea infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, deci în speța în cauză fiind inaplicabilă această modalitate de liberare de pedeapsa penală.

Instanța de apel a concluzionat că pedeapsa aplicată inculpatei este proporțională faptei comise, din care considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatei, care la evidența medicului psihiatru nu se află, a comis repetat infracțiune, astfel nu se află pe calea corijării și dorinței de a se reintegra în societate, fiind persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiuni, nu a conștientizat gravitatea celor comise, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, poate fi realizat doar cu izolarea inculpatei de societate, cu aplicarea unei pedepse

stabilite de prima instanță prin care s-a exclus aplicarea art. 96 Cod penal față de inculpata Rusnac Veronica.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar inculpata Rusnac Veronica care a invocat temeiuri de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și a sentinței, cu dispunerea achitării.

În motivarea recursului invocând faptul că:

- la examinarea cauzei prima instanță a acceptat motivele și concluziile procurorului expuse în rechizitoriu bazându-și soluția în baza probelor care nu demonstrează vinovăția sa;

- de către instanțele de fond s-a dat o apreciere greșită probelor prezentate de către partea acuzării;

- motivele expuse în sentința de condamnare sunt insuficiente și irelevante care poartă un caracter exclusiv de învinuire, neobiectivă și unilaterală, iar argumentele referitoare la nevinovăția sa și faptul că singură a fost victima unei infracțiuni nici nu a fost verificat de către organul de urmărire penală, fiindu-i grav încălțate dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO;

- declarațiile martorului Dmitreva Elena făcute în timpul urmăririi penale au fost puse la baza sentinței de condamnare contrar prevederilor art. 389 alin. (3) în coroborare cu art. 109 alin. (3) Cod de procedură penală;

- nu a fost luat în considerare nici faptul că Gurschi Elena a fost condamnată pentru escrocherie față de ea și față de alte persoane prin însușirea a 7 060 euro sub pretextul vânzării apartamentului în cauză atât ei cât și altor persoane;

- la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile părții vătămate care sunt contradictorii și neveridice;

- faptul că partea vătămată Grencova Tatiana s-a aflat în perioada 19.08-14.11.2013 la serviciu pe teritoriul Federației Ruse urma a fi verificată minuțios și confirmată prin alte probe;

- urma a fi elucidat faptul de ce notarul Dmitreva Elena a distrus procura perfectată, urmând a fi identificate toate persoanele care au participat la perfectarea procurii;

- toată vinovăția a fost bazată pe presupuneri, nu au fost elucidate toate circumstanțele importate pentru justa soluționare a cauzei, fiind puse la baza sentinței de condamnare probe care nu dovedesc vinovăția sa;

- nu s-a luat în considerare faptul că în toate aceste acțiuni inculpata însuși s-a pomenit victima infracțiunii de escrocherie, faptul că aceasta nu a avut intenția de a comite infracțiunea imputată se confirmă și prin faptul că imediat ce a aflat că toate acțiunile au fost efectuate ilegal a întors apartamentul lui Grencova Tatiana și banii lui Mihailă Nicolai;

- nu a încercat să se ascundă atât de partea vătămată și nici de organul de urmărire penală, dând declarații veridice și corecte;

- pentru a elucida toate circumstanțele organul de urmărire penală urma să numească o expertiză pentru a identifica cui îi aparține semnătura din registru notarului;

- la examinarea cauzei nu s-a ținut cont de prevederile art. art. 6, 13 CEDO, nici una din instanțe nu și-a motivat suficient soluțiile sale referitor la acțiunile sale, nu au combătut argumentele referitor la lipsa în acțiunile sale a elementelor infracțiunii de escrocherie, punând la baza sentinței de condamnare doar presupuneri;

- la 08.11.2019 inculpata Rusnac Veronica a prezentat o cerere cu anexe, prin care a indicat că la 12.11.2015 s-a adresat cu o plângere la poliția din or. Moscova că și ea a fost înșelată în luna iunie 2013 în or. Moscova de Grencova Tatiana.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că rejudecând cauza instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, încadrând corespunzător acțiunile făptuitorului.

Menționând faptul că din conținutul recursului, se evidențiază faptul că recurentul î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea aprecierii probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că ” *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele și temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Ce ține de temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invoate în apel, sau motivarea soluției contrazice dispozitivul deciziei, sau instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor din apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal lărgit conchide că nu sunt incidente în prezenta speță, din considerentul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția în baza probelor examinate de prima instanță, care au fost examinate, verificate de instanța de apel, apreciate corect de aceasta prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia atacată, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, faptele inculpatului fiind încadrate corect conform circumstanțelor factice constatate în speță, din care considerente, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal lărgit reține că, instanțele de fond s-au expus asupra probelor administrate legal de către organul de urmărire penală cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Rusnac Veronica în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către recurentă cu referire la lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele, precum că vinovăția inculpatei Rusnac Veronica în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Ca probe decisive ce confirmă vinovăția inculpatei sunt declarațiile părții vătămate Grencova Tatiana, martorilor Colondroțchi Maria, Durnescu Tatiana și raportul de expertiză nr. 263 din 12.02.2015 întocmit în Federația Rusă (f.d. 126-130, Vol.I).

Instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiat și argumentul recurentului precum că *„ motivele expuse în sentința de condamnare sunt insuficiente și irelevante care poartă un caracter exclusiv de învinuire, neobiectivă și unilaterală, iar argumentele referitoare la nevinovăția sa și faptul că singură a fost victima unei infracțiuni nici nu a fost verificat de către organul de urmărire penală, fiindu-i grav încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO”*, astfel față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată o motivare amplă și

temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatei Rusnac Veronica, prin urmare Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, ajungând la o concluzie corectă privind stabilirea vinovăției inculpatei Rusnac Veronica, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, chestiune conformă practicii CtEDO, expuse în pct. 37 din hotărârea Albert vs România din 16.02.2010 care statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Referitor la eroarea prevăzută în pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală invocată de recurent, Colegiul reiterează că nici acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Cu referire la cererea din 08.11.2019 prezentată de inculpată instanței de recurs, Colegiul penal lărgit invocă că anexele la cerere sunt în copii neconfirmate de organele competente și provoacă dubii prezentarea lor numai în instanța de recurs, cauza penală fiind pornită la 18.11.2013 (f.d. 1, Vol.I) iar plângerea (anexă) este din 12.03.2015, nefiind prezentate și careva acte procesuale din Federația Rusă întocmite în baza acestei plângeri.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată, că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar argumentele invocate nu pot servi ca temei de desființare a unei hotărâri întemeiate, deoarece instanța de apel a constatat și motivat decizia sa și corect a menținut sentința instanței de fond în partea constatării vinovăției inculpatei, corect și echitabil excluzând și aplicarea art. 96 Cod penal în privința inculpatei în speța dată, reieșind din faptul că inculpata a mai fost condamnată anterior prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21.07.2016 în baza art. 190 alin. (2) lit. c)

Cod penal, fiindu-i aplicat art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, antecedentul fiind stins, dar asta caracterizează negativ inculpata, care iarăși a comis un episod de escrocherie.

La fel, se conchide că invocarea eventualei încălcări a art. art. 6 și 13 CEDO, în cuprinsul recursului declarat de recurent nu este susținută prin careva argumente plauzibile și circumstanțe concrete, fiind declarativ și reprezintă părerea subiectivă a recurentului ce contravine circumstanțelor cauzei apreciate corect de către instanța de apel în decizia sa.

7. Prin urmare împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpata Rusnac Veronica împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe **Rusnac Veronica XXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor